

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **P. Z.**

zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem, sídlem Na Zlatnici 301/2,
Praha 4

proti

žalovaný: **Městský úřad Chrudim**, IČ 00270211, sídlem Resselovo nám. 77, 537 01
Chrudim

v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě dne 27. 2. 2017 domáhal, aby soud vydal rozsudek, v němž by buď přikázal žalovanému opravit v registru řidičů záznam o datu, kdy žalobce pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v rámci

bodového hodnocení tak, že tento den připadl na den 25. 11. 2015, anebo pro případ, že tento stav bude do vydání rozhodnutí soudu odstraněn, alternativně určil, že zásah žalovaného, spočívající v evidování dne 23. 9. 2016 jako dne, kdy žalobce pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů, byl nezákonný.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 16. 11. 2015 mu bylo doručeno oznámení žalovaného ze dne 4. 11. 2015, čj. CR072099/2015 ODP/Ve (dále jen „oznámení ze dne 4. 11. 2015“) o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Podle § 123f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) tak měl po uplynutí 5 pracovních dní, tj. ode dne 25. 11. 2015 pozbyt řidičské oprávnění. Žalobce proti dosažení 12 bodů podal námitky avšak až dne 26. 11. 2016, což mělo za důsledek mimo jiné to, že nedošlo k přerušení lhůty, od kdy pozbyl řidičské oprávnění. O vrácení řidičského oprávnění tak mohl žádat nejdříve dne 26. 11. 2016. Dne 9. 2. 2017 si žalobce nechal zhotovit výpis z registru řidičů, ze kterého zjistil, že počátek blokace jeho řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů je datován ke dni 23. 9. 2016 (tedy o téměř o 10 měsíců později – pozn. soudu). V tento den totiž rozhodnutí o námitkách nabylo právní moci. Z tohoto záznamu žalobce dovodil, že žalovaný evidoval blokaci řidičského oprávnění chybně tak, jako kdyby námitky proti 12 bodům měly odkladný účinek. Toto žalobce považuje za nezákonný zásah.

3. Žalobce k tomu dodal, že chybným záznamem došlo též k porušení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, neboť mají být zpracovány pouze přesné osobní údaje [ust. § 5 odst. 1, písm. c) citovaného zákona].

4. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě. V tomto vyjádření chronologicky popsal relevantní události, jež se vztahují k projednávané věci. Potvrdil, že odeslal žalobci oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 4. 11. 2015, písemnost byla vhozena do schránky žalobce, dle správního řádu se považovala za doručenu dnem 16. 11. 2015. Dne 27. 11. 2015 (správně 26. 11. 2015 – pozn. soudu) žalovaný obdržel námitky žalobce proti oznámení. Námitky tím byly podány po uplynutí lhůty dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu a nedošlo tak k odvrácení následku pozbytí řidičského oprávnění. Poznamenal, že žalobci byl v minulosti rovněž uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na 12 měsíců, pravomocně ode dne 29. 7. 2015.

5. Žalovaný dále potvrdil, že žalobce jej osobně (oprávněnou úřední osobou) navštívil dne 9. 2. 2017. Při návštěvě bylo zjištěno, že záznam byl veden chybně, neboť námitky byly opožděné. Proto následně dne 23. 2. 2017 žalovaný opravil počátek blokace bodového hodnocení žalovaného tak, že bylo změněno s počátkem na den 29. 7. 2015. Tím samým dnem, tedy 23. 2. 2017 je datována i žaloba podaná k soudu dne 27. 2. 2017. Zdůraznil, že žalobce ke dni podání projednávané žaloby ani dříve u něho nepožádal o vrácení řidičského oprávnění. Teprve dne 27. 2. 2017 si žalobce sjednal osobní schůzku, kde mu bylo poskytnuto vysvětlení k dokladům potřebným pro vrácení řidičského oprávnění. Následně telefonicky žalobce informoval žalovaného, že se nachází v autoškole. Teprve dne 20. 3. 2017 podal žalobce žalovanému žádost o navrácení řidičského průkazu. Téhož dne došlo k jeho vrácení dle §123d zákona o silničním provozu. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nemohl tak být na svých právech zkrácen. Mezi napadeným zásahem a pochybením by musel existovat bezprostřední vztah a pochybení by se muselo ve sféře žalobce skutečně projevit. Navrhl žalobu zamítnout.

6. Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)

7. Podle ustanovení § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Z uvedeného je patrné, že zákon rozlišuje případy, kdy se žalobce domáhá ochrany proti zásahu, který trvá, případně trvají jeho následky, a případy, kdy se žalobce domáhá deklarace, že již ukončený zásah byl nezákonný. Tomu odpovídá i text důvodové zprávy k zákonu č. 303/2011 Sb., kterým byl změněn § 82 s. ř. s. tak, že bylo umožněno domáhat se právě i pouhého určení, že zásah správního orgánu byl nezákonný. Tato důvodová zpráva (dostupná z www.psp.cz) uvádí: „*Novela rovněž rozšiřuje možnosti ochrany před nezákonnými zásahy správních orgánů. Současná úprava soudní ochrany proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení je podmíněna trváním zásahu nebo jeho důsledků nebo hrozbou jeho opakování. Zároveň se nelze domáhat pouze určení, že zásah byl nezákonný. Navrhovaná právní úprava na tyto problémy reaguje tím, že umožní domáhat se deklarování nezákonného zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu tehdy, pokud již zásah ani jeho důsledky netrvají a nehrozí jeho opakování. Tím se zvýší úroveň ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob.*“ K obdobnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014 - 48, neboť podle názoru vysloveného v tomto rozsudku v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem nemůže žalobce požadovat vydání určovacího výroku, že žalovaný zásah byl nezákonný, dokud tento zásah nebo jeho důsledky trvají anebo hrozí jeho opakování (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).

8. Podle ustanovení § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

9. V ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

10. Po přezkoumání věci soud dospěl k závěru, že předmětná žaloba není důvodná. Z vyjádření obou účastníků vyplynulo, že žalovaný původně při stanovení počátku blokace řidičského oprávnění pochybil. Pro posouzení možné úspěšnosti žaloby soud považuje za podstatné, zda skutečně došlo ke přímému zkrácení práv žalobce. Žalobce sice v žalobě přímo výslovně neuvádí, jaké jeho konkrétní právo bylo zkráceno, lze však dovodit, že se mělo jednat o právo spočívající v oprávnění řídit motorová vozidla, resp. o oprávnění žádat vrácení řidičského oprávnění.

11. Z předloženého správního spisu zjistil soud skutečnosti, které se shodují s faktickými tvrzeními o běhu událostí, jak je shodně popisují oba účastníci řízení. Oznámení ze dne 4. 11. 2015, čj. CR072099/2015 ODP/Ve o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byla uložena u pošty dnem 5. 11. 2015. Vloženo do schránky dne 20. 11. 2015.

Dne 26. 11. 2015 žalobce doručil do datové schránky námitky proti oznámení dosažení 12 bodů. Rozhodnutí o námitkách bylo vydáno dne 13. 6. 2016, následně podáno odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 23. 9. 2016. Ve spise je dále založena žádost o přijetí k výuce žalobce v autošколе dne 15. 3. 2017 s ukončením výuky a výcviku dne 19. 3. 2017. Dnem 20. 3. 2017 je datována žádost žalobce dle § 102 zákona o silničním provozu o navrácení řidičského oprávnění.

12. Jelikož žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, soud musel nejprve posoudit, zda původní chybný záznam data provedený žalovaným je vůbec možno považovat za zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s.

13. O zásah ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. se pojmově jedná pouze za předpokladu, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, č.j. 2 Aps 1/2006-80, publ. pod č. 1176/2007 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 17. 7. 2007, č.j. 2 Aps 1/2007-58). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 6. 2004, č.j. 2 Afs 17/2003-54, k definici zásahu uvedl, že: *„Jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typicky v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd.; tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu.“* Nejvyšší správní soud se k povaze zásahu správního orgánu rovněž vyjádřil v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č.j. 7 Aps 3/2008, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS, když uvedl, že: *„... zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.“*

14. V návaznosti na shora uvedené je dle soudu možno shrnout, že za zásah lze dle ustanovení § 82 s.ř.s. považovat toliko takový úkon správního orgánu, jenž se v právní sféře adresáta skutečně projeví. Musí se proto jednat o takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti příslušného adresáta tohoto úkonu. V nyní posuzovaném případě soud s přihlédnutím k definičním znakům zásahu, jak byly stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, dospěl soud k závěru, že záznam provedený žalovaným naplňuje shora zmíněné definiční znaky zásahu. Je tomu tak zejména z důvodu, že evidence uvedeného data a následně běžící lhůta má bezprostřední dopad na reálnou možnost žalobce žádat o navrácení řidičského oprávnění.

15. Aby bylo možné se domáhat ochrany před zásahem, je třeba, aby tento zásah kumulativně splňoval následující podmínky, které Nejvyšší správní soud shrnul v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65. Z něj vyplývá, že žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž

„zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout, přičemž uvedené definiční znaky zásahu, tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6, jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

16. Podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

17. Podle ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, přerušuje se běh lhůt stanovených v ust. § 123c odst. 3 ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí o zamítnutí námitek nabude právní moci.

18. Z uvedeného ustanovení § 123f odst. 4 ve spojení s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu lze jednoznačně dovodit, že k přerušení lhůty 5 pracovních dnů mající za následek pozbytí řidičského oprávnění dojde toliko v případě, že námitky dle § 123f odst. 4 jsou v této lhůtě podány. Tento výklad není mezi stranami sporný. V daném případě lhůta pěti pracovních dnů uplynula žalobci dnem 24. 11. 2015. Žalobce doručil námitky do datové žalovaného dnem 26. 11. 2015. Je tak zřejmé, že takto podané námitky nemohly oddálit datum pozbytí řidičského oprávnění, které mělo být zaznamenáno počínaje dnem 25. 11. 2015 (na den 17. 11. 2015 připadá státní svátek). Ani o této skutečnosti strany spor nevedou. Žalovaný dále osvětlil, že žalobce měl stanoven trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání 12 měsíců počínaje dnem 29. 7. 2015.

19. Dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

20. Dle ustanovení § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že po výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel rozhodne o vrácení řidičského oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost osoby, která pozbyla řidičské oprávnění podle § 94a. V odstavci 5 tohoto ustanovení je taktéž uvedeno, že pokud ode dne právní moci rozsudku nebo rozhodnutí, jímž došlo k uložení trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, trestu ... uplynul více než jeden rok, musí žadatel prokázat zdravotní a odbornou způsobilost.

21. Dle ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

22. Dle ustanovení § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3. Dle odstavce 2 tohoto ustanovení platí, byl-li řidiči za přestupek nebo trestný čin,

spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterého dosáhl celkového počtu 12 bodů, uložen trest nebo sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je řidič oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po vykonání trestu nebo sankce zákazu činnosti, pokud je uložena doba zákazu činnosti delší než doba podle odstavce 1. A konečně v odstavci 3 tohoto ustanovení je taktéž uvedeno, že žádost o vrácení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.

23. V řízení bylo účastníky shodně tvrzeno, že žalovaný evidoval počátek blokace řidičského oprávnění žalobce dnem 23. 9. 2016, tedy chybně. Správné datum počátku blokace mělo být 29. 7. 2015, tedy od počátku běhu doby 12 měsíců trestu zákazu řízení a následně též druhé nezávislé datum počátku blokace dnem 25. 11. 2015, tedy uplynutím lhůty 5 pracovních dní podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. K ukončení běhu lhůt 12 měsíců tak mělo dojít 29. 7. 2016, resp. 25. 11. 2016. Počínaje posledně uvedeným dnem byl žalobce oprávněn požádat u žalovaného o vrácení řidičského oprávnění (dále též „ŘO“), spolu s tím byl povinen splnit další podmínky dle § 123d odst. 3 téhož zákona (podrobení se přezkoušení a prokázání způsobilosti).

24. Dle soudu zákon o silničním provozu předpokládá situaci, že řidič může pozbýt řidičské oprávnění na základě pravomocného rozhodnutí vydaného správním orgánem, jímž bude uložen zákaz činnosti, a následně v důsledku tohoto rozhodnutí může pozbýt řidičské oprávnění i podle bodového systému.

25. Počátky dob, od nichž řidič pozbývá řidičské oprávnění, se určují nezávisle na sobě. Jedná se tak o dva odlišné případy s vlastní právní úpravou pozbytí řidičského oprávnění. Tyto dva případy mají sice shodný negativní následek pro řidiče, nicméně příčina tohoto následku je vždy odlišná. Z tohoto důvodu je dle soudu zjevné, že tyto dvě předpokládané situace mohou ale nemusí souběžně existovat vedle sebe. To mj. znamená, že pokud je řidiči správním rozhodnutím uložen trest zákazu činnosti, v jehož důsledku pozbyl řidičské oprávnění, a pokud souběžně s tímto rozhodnutím pozbyl řidič řidičské oprávnění i dle bodového systému, je třeba před případným vrácením řidičského oprávnění vykonat obě tyto sankce, a to nezávisle na sobě. Pokud řidič spáchá závažný dopravní přestupek, za který je mu uložen zákaz činnosti a navíc jeho řidičská historie je taková, že se již v minulosti dopouštěl protiprávního jednání, dochází ke ztrátě řidičského oprávnění ze dvou titulů.

26. Žalovaný dle svého úředního záznamu (datum není sporováno žalobcem) záznam blokace opravil dne 23. 2. 2017 tak, že zaznamenal počáteční datum 29. 7. 2015. Od tohoto data měla dle žalovaného plynout lhůta 12 měsíců, po které žalobce mohl žádat o vrácení ŘO. Z tvrzení účastníků se podává, že žalobce poprvé osobně navštívil žalovaného ve věci informování se o obsahu záznamu v registru řidičů dne 9. 2. 2017. Ze správního spisu se pak podává (není sporováno účastníky), že žalobce požádal o vrácení ŘO až dne 20. 3. 2017, doložil přitom též doklady, ze kterých se podává, že výuku v autošколе ukončil dnem 19. 3. 2017.

27. Z výše popsaného běhu událostí, zejména na straně žalobce se podává, že výuku v autoškole absolvoval až poté, co žalobce opravil původní chybný záznam blokace ŘO tak, že v den podání žádosti o vrácení ŘO, tedy dne 20. 3. 2017 mohlo být a ve skutečnosti bylo žádosti žalobce vyhověno a řidičské oprávnění vráceno.

28. Proto soud uzavírá, že chybným evidenčním záznamem počátku blokace řidičského oprávnění (zásahem) nebyl žalobce přímo zkrácen na svých právech. V jeho evidenční kartě řidiče byl sice po jistou dobu veden špatný záznam, avšak v době podání žádosti o vrácení ŘO již byl tento záznam opraven. Byl opraven již před podáním projednávané žaloby. Žalobce v žalobě netvrdí, že před 23. 2. 2017 (datum opravy mylného záznamu žalovaným) žádal o vrácení řidičského oprávnění či měl v úmyslu žádat. Rovněž bylo prokázáno, že tak mohl žádat až nejdříve dnem 19. 3. 2017, kdy ukončil výcvik v autoškole. Žaloba tak nemůže být úspěšná. Jednalo se sice o zásah spočívající v mylné evidenci správního orgánu mající potenciál zasáhnout do práv, avšak dočasná mylná evidence nevedla k jakémukoli reálnému a přímému zkrácení práv žalobce. Nelze proto ani alternativně vyslovit, že zásah byl nezákonný.

29. Jelikož podmínky pro přiznání ochrany dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. nebyly v posuzované věci splněny, nezbylo soudu jinak, než žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného jako nedůvodnou podle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítnout.

30. Soud současně v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil, náklady nad rámec úřední činnosti mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 10. ledna 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: